

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (2025)

1. čtení – Sk 10,34a.37-43

Jedli a pili jsme s ním po jeho zmrtvýchvstání.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom hlásali lidu a se vší rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

Mezizpěv – Žl 118,1-2.16ab+17.22-23

Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho!

Nebo: Aleluja, aleluja, aleluja.

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.
Nechť řekne dům Izraelův:
„Jeho milosrdenství trvá na věky.“

Hospodinova pravice mocně zasáhla,
Hospodinova pravice mě pozvedla.
Nezemřu, ale budu žít
a vypravovat o Hospodinových činech.

Kámen, který stavitelé zavrhli,
stal se kvádrem nárožním.
Hospodinovým řízením se tak stalo,
je to podivuhodné v našich očích.

2. čtení – Kol 3,1-4

Usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

(Bratři!) Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co (pochází) shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co (pochází) shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Nebo: 1 Kor 5,6b-8

Odstraňte starý kvas, aby se z vás stalo nové těsto.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'ánům.

(Bratři!) Nevíte, že kousek kvasu prokvasí celé těsto? Odstraňte ten starý kvas, aby se z vás stalo nové těsto. Jste totiž jako nekvašený chléb. Vždyť náš velikonoční beránek – Kristus – je už obětován. Proto slavme svátky ne se starým kvasem, ani s kvasem, který znamená špatnost a nešlechtnost, ale s nekvašenými chleby, to je: s upřímností a životem podle pravdy.

Sekvence

Velikonoční oběti,
vzdejme své chvály, křesťané.

Beránek spasil ovce:
Kristus Pán nevinný
s hříšníky smířil Otce.

Střetly se v divném souboji
život a smrt. Je po boji.

Ten, který zemřel, z mrtvých vstal,
aby nám věčně kraloval.

Pojď a pověz nám Maria,
co jsi po cestě viděla.

Hrob, z něhož Kristus slavně vstal,
aby se v Otci radoval.

Anděly jako svědky stát,
na zemi roušku, bílý šat.

Už jde Kristus, má naděje,
před vámi do Galileje.

Víme, že Kristus z hrobu vstal,
vpravdě byl vzkříšen světa král.

Vítězný, korunovaný,
smiluj se, Kriste, nad námi.

Zpěv před evangeliem – 1 Kor 5,7b-8a

Aleluja. Kristus, náš velikonoční beránek, je obětován, proto slavme svátky s Pánem. Aleluja.

Evangelium – Jan 20,1-9

Ježíš musel vstát z mrtvých.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží (pruhy) plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží (pruhy) plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch (pruhů) plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Homilie

Moderní člověk je velmi citlivý na to, aby se ujistil, že to, co si vezme, funguje. Pokud to nefunguje, věc vyhodí a hledá, co funguje. Podobné kritérium platí i pro náboženství. Náboženství má fungovat. Aniž bychom zacházeli do podrobností, má přinášet do života lidí nějaký

význam. Má dávat sílu, světlo, konkrétní pomoc. Pokud náboženství tyto podmínky splňuje, je zachováno. Pokud je nesplňuje, je zavrženo a hledá se nové náboženství. Nebo se žádné nehledá, když se dojde k závěru, že všechna náboženství jsou podvod. No, všichni lidé, kteří takto uvažují, kteří mají přesvědčení, že náboženství má fungovat... mají pravdu. Ano, náboženství má fungovat. Náboženství má lidem přinášet do života nějakou kvalitu, význam, a to ne okrajový, ale velký. Pokud náboženství nefunguje, nic nepřináší, znamená to, že je falešné, že by mělo být odmítnuto. Tak jednoduše to zní jen zdánlivě.

Někdy totiž náboženství nefunguje, ale to není vina náboženství. Je to trochu jako u lékaře. Přejde k němu nemocný člověk, lékař nařídí testy, udělá vyšetření a nakonec stanoví diagnózu. Řekne, že podle jeho názoru je to "to a to". Předepíše recept pro léky, dá list papíru, jak je užívat, a možná také mluví o stravě a životním stylu, který je třeba změnit. Po nějaké době si pacient stěžuje, že "mi lékař vůbec nepomohl". Možná to byl právě tento případ - buď nedostatečně vzdělaný lékař, nebo zvláštní případ, který je těžké poznat. Možná by se měl vyhledat jiný lékař, který má více zkušeností nebo lepší intuici. Možná se však jednalo o něco jiného. Pokud si to ověříme, ukáže se, že některé léky nemocný vůbec nebere, protože jeho žena mluvila se sousedkou, která říkala, že její tchyně slyšela od své známé, že ta někde četla, že je to velmi špatný lék. Jiné léky nemocný bere, ale často na ně zapomíná. Kromě toho břicho stále roste, několik pivek večer to pravidelný repertoár. A "lékař mi nepomohl". V tomto případě nepomohl, protože mu nebyla dána šance. Doporučení nebyla dodržována, jeho léky nebyly užívány.

Stejně je to s náboženstvím. Nepomáhá mi, nefunguje. Nefunguje? A dali jste mu někdy v životě šanci?

Pokud se vaše náboženství omezuje na rituální a neohrabané znamení kříže, a i to ne vždy. Pokud je vaše náboženství - "Otče náš" a "Zdrávas Maria" spěšně a nedbale. Pokud je vaše náboženství - mše svatá příležitostně s důrazem na "příležitostně". Pokud je tvým náboženstvím sv. zpověď jednou za rok nebo méně často a neustálý život v těžkém hříchu. Pokud je vašim náboženstvím zpochybňování Božích přikázání, protože jsou nepohodlná, a zpochybňování etických zásad, protože do čeho se to církev plete. Pokud je vaše bible stále "nová, nevyfouknutá", ještě jste ji nikdy neotevřeli. Pokud je vaše náboženství jen velikonoční

pomlázka. Pokud takto vypadá vaše náboženství, pak se nedivte, že nefunguje, protože ve skutečnosti neexistuje. Existují jen jakési náhražky, vzpomínky, padělky. Nefunguje to, protože to nemůže fungovat. Prostě to neexistuje.

To vše říkám proto, že Velikonoce jsou obdobím, kdy je nás v kostele trochu více. Také jsou i ti, kteří si dávají pozor, aby své náboženství "nepředávkovali".

Nechci vás šikanovat, to není můj cíl. Nechci a nemohu však tento problém přehlížet, protože jsem za vás zodpovědný a velmi mi na vás záleží. To, co říkám, vychází z velkého zájmu o vás.

Právě o letošních Velikonocích chci vyzvat všechny. Chci nás všechny vyprovokovat, abychom si vyzkoušeli, co je to náboženství a jakou má sílu.

Náboženství je ve své podstatě pouto - přátelství a láska s Ježíšem. Toto pouto se však rodí z něčeho - ze setkání s Ježíšem, z toho, že mu nasloucháme, mluvíme s ním, dotýkáme se ho. Pokud k takovému setkání nedojde, pokud neexistuje žádné pouto, pak neexistuje ani správně chápané náboženství.

Proto vás vyzývám - od letošních Velikonoc udělejte ve svém životě velký experiment.

- Začněte se setkávat s Ježíšem. Bez ohledu na to, co si myslíte, jak věříte, co cítíte, začněte dělat to, co dělá věřící, který chce budovat svou víru - vztah s Bohem.

- Začněte se modlit. Nemusí to být zrovna „otčenáš“, i když je dobré na to pamatovat. Začněte se modlit, což znamená, že každý den řeknete Bohu, co vám leží na srdci. Odevzdejte mu sebe, svou rodinu, svou práci. Žádejte ho o pomoc. Pokud si to přejete, vše uvozujte formulí "pokud jsi, Bože". A poté naslouchejte svému srdci. Bůh vám odpoví. A dělejte to každý den.

- Začněte s mší sv. každou neděli. Ne příležitostně, ne tehdy, když se vám chce nebo vás to inspiruje. Je neděle - jste v kostele – konec, "tečka"! Ať se vám chce, nebo ne, ať jste odpočatí, nebo unavení. Neděle – mše sv.

- Začněte s Božím slovem. Každý den čtete evangelium. Ne každé tři dny, ne každý týden. Čtete každý den. Každý den jíte a Písmo je vaším duchovním chlebem. Takto budete budovat svou víru. Nedělejte si starosti s tím, že něčemu nerozumíte. Stačí si přečíst.

- A žijte ve stavu posvěcující milosti - živte se přijímáním Těla Páně. Na jedné straně nezlehčujte své hříchy, ale na druhé straně pamatujte, že právě sv. přijímání je lékem na lehké hříchy. Čím více lehce hřešíš, tím častěji přijímej. A pokud nejste schopni ho přijmout, protože cítíte, že vám v cestě stojí nějaký těžký hřích, pak nečekejte deset měsíců na Velikonoce, ale jděte ke sv. zpovědi. A Tělo Páně přijměte znovu. A vyzkoušejte to všechno celý rok!

Jen si pamatujte - dělejte přesně to, o co vás žádám, co vám doporučuji. Denní upřímná modlitba, denní četba evangelia, nedělní eucharistie, nedělní sv. přijímání.

Zkus to. Jsem si jistý, že to bude fungovat. Prostě to zkuste.

A určitě po tomto roce uvěříš a pocítíš, že Ježíš opravdu vstal z mrtvých – v Tobě. Toho přeji nám všem. Aleluja. Amen.